

МОТИВИ към присъда по НОХД № 918/21г. по описа на Варненски окръжен съд, наказателно отделение

*Делото се разглежда за втори път в Окръжен съд Варна, като последица от връщането му за ново разглеждане от дружг състав на съда от АпС Варна. Съдебното производство е започнало по внесен от прокурор при ВОП обвинителен акт срещу подсъдимия **Б. В. А.** за следните престъпления-*

1.чл. 252, ал. 2, пр.2, вр. с ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 2 от НК - в периода през периода от 06.03.2006 г. до 01.06.2009 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършител с ГР. Н. Т. /съизвършител/ по отношение на свидетелите И. К. И., С.Х.И. и С. Ал. Х., и сам по отношение на Ан. С. Б., К. Ст. Х., Х. Р. З., З.Я. З., Кр. М. Ж., Х. Ш. Х., Ю. К. Х. и Е. С. С., без съответно разрешение /лиценз по смисъла на чл. 1 от Закона за банките, действал до 01.01.2007 г. /извършвал по занятие банкови сделки, за които се изисква такова разрешение съгласно чл. 1, ал. 1 и ал. 4, т. 1 от Закона за банките /отменен/: чл. 1, ал. 1 от ЗБ/ „Банка е акционерно дружество, което извършва публично привличане на влогове и използва привлечените парични средства за предоставяне на кредити и за инвестиции за своя сметка и на собствен риск“ /; чл. 1, ал. 4, т. 1 от ЗБ / „Сделките по ал. 1 и ал. 2, т. 1, 3, 5, 6, 10, 12 и 16, наричани по-нататък „Банкова дейност“ може да извършва само лице, което е получило разрешение /лицензия/ за банка от Българска народна банка; и без съответно разрешение /лиценз по смисъла на чл.13 ал.1 от Закона за кредитните институции, действащ от 01.01.2007 г. до сега/: чл. 13, ал. 1 от ЗКИ / „За извършването на банкова дейност се изисква лиценз, издаден от БНБ“, извършвал по занятие банкови сделки, за които се изисква такова разрешение съгласно чл. 2, ал. 1 и чл. 2, ал. 5, т. 1 от Закона за кредитните институции : чл. 2, ал. 1 от ЗКИ / „Банка е юридическо лице, което извършва публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставя кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск.“/, като съгласно § 1 ал. 1, т. 3 от ЗКИ: „По смисъла на този закон: т. 3 „Публично привличане на влогове или други възстановими средства“ е приемането на влогове или други възстановими средства от повече от 30 лица, които не са банки или други институционални инвеститори“; чл. 2, ал. 5, т. 1 от ЗКИ - „Публично привличане на влогове или други възстановими средства, както и услугите по ал. 2, т. 1-4 може да извършва само: 1. лице, което е получило лиценз за банка от БНБ“,

като предоставил кредити с лихви на Алд. С. Б. и Ан. С. Б. в размер на 4500,00 евро с легова равностойност 8801,23 лв., С. Ал. Х. и К. Ст. Х. в общ размер на 63 529,00 евро с легова равностойност 124 251,93 лева, Х. Р. З. и З.Я. З. в размер на 7080,00 евро с легова равностойност 13 847,28 лева, С.Х.И. в общ размер на 41 711 евро с легова равностойност 81 579,88 лева, Кр. М. Ж., Х. Ш. Х. и Ю. К. Х. в общ размер на 39 940,00 евро с легова равностойност 78115,85 лева, Е. С. С. в размер на 500,00 лева с равностойност в евро 256,00 евро, и на И. К. И. в общ размер на 21 300,00 евро с легова равностойност 41 659,17 лева , като всички кредити по главници са в общ размер на 178 316,00 евро с легова равностойност 348 755,78 лева, като с дейността си причинил другиму - на Алд. С. Б. и Ан. С. Б.

вреди в размер на 3186,03 лв., на С. Ал. Х. и К. Ст. Х. вреди в общ размер на 36151,87 лв., на Х. Р. З. и З.Я. З. вреди в размер на 2505,92 лв., на С.Х.И. вреди в общ размер на 2*70,39 лв., на Кр. М. Ж., Х. Ш. Х. /известно и като Михаил Ж. М./ и Ю. К. Х., вреди в общ размер на 21 143,21 лв., на Е. С. С. вреди в размер на 104,53 лв. и на И. К. И. вреди в общ размер на 22 709,90 лв., съставляващи значителни вреди в общ размер на 111 871,85 лв., и получил значителни неправомерни доходи под формата на лихви - в размер на 57 199,17 евро с левова равностойност 111 871,85 лева. (редакция на Кодекса от ДВ бр. 62 от 1997 г.).;

II. по чл. 255 ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, пр.2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК - периода 14.04.2007 г. - 30.04.2010 г. в гр. Варна, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на физическо лице по чл. 5, ал. 1 от ЗОДФЛ (отм.) и по чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ, с четири отделни деяния, избегнал установяването на данъчни задължения в особено големи размери - данък върху доходите на физическите лица за отчетните 2006 г., 2007 г., 2008 г. и 2009 г. в общ размер на 17 773,21 лева, като затаил истина в подадените в ТД на НАП-Варна декларации за отчетните 2006 г., 2007 г., 2008 г. и 2009 г. - Годишна данъчна декларация, изискуема по силата на чл.41 ал.1 от ЗОДФЛ (редакция на „ДВ“ бр.102 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) и по чл.50 от ЗДДФЛ (в сила от 01.01.2007 г.), както следва:

1. На 14.04.2007 г., в гр. Варна, затаил истина в подадена пред НАП-Варна, Годишна данъчна декларация вх.№03059380 / 14.04.2007 г., изискуема по чл. 41, ал. 1 от ЗОДФЛ (отм.), като не е декларирал доходи, получени като лихви и неустойки по предоставените заеми в общ размер на 55 701,12 лв., и с това избегнал установяването на дължимия данък по ЗОДФЛ в размер на 10 108,98 лв. /декларирал е доход от 2100,00 лв. от упражняване на свободна професия-лекар, която по таблица по чл. 35 от ЗДДФЛ е необлагаема, и не е декларирал сумата от 55 701,12 лв.,като за определяне на дължимия данък се взема предвид сбора от деклариран доход и чисто недеklarиран доход или данъчната основа е в размер на 57801,12 лева преди понижение с нормативно признатите разходи и окончателното определяне на данъка/;

2. На 30.04.2008 г., в гр. Варна, затаил истина в подадена пред НАП-Варна, Годишна данъчна декларация вх. № 03050946 / 30.04.2008 г., изискуема по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ, като не декларирал доходи, получени като лихви и неустойки по предоставените заеми в общ размер на 274,29 лв., и с това избегнал установяването на дължимия данък в размер на 1793,83 лв. /Заб.-декларирал е доход в размер на 21 447.49 лв. и дължим данък в размер на 4206.03 лв.,като пропуснатата недеklarирана сума от 274,29 лв. се прибавя към декларираната и на тази база при приспадане на данъчни облекчения се определя допълнителния недеklarиран данък в размер на 1 793,83 лв./;

3. На 30.04.2009 г., в гр. Варна, затаил истина, като не подал декларация - Годишна данъчна декларация, изискуема по чл. 50, ал. 1 от Закона за

данъците върху доходите на физическите лица (редакция от „ДВ“ бр. 28 от 14.03.2008 г. на закона), като по този начин не е декларирал доходи, получени като лихви и неустойки по предоставените заеми в общ размер на 2 590,00 лв., и с това избягнал установяването на дължимия данък - данък върху дохода на физическото лице за отчетната 2008 г. по смисъла на чл. 48 от ЗДДФЛ (в сила от 01.01.2008 г.), в размер на 194,25 лева.

4. На 30.04.2010 г., в гр. Варна, затаил истина, като не подал декларация - Годишна данъчна декларация, изискуема по чл. 50, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /редакция от „ДВ“ бр. 28 от 14.03.2008 г. на закона/, като по този начин не е декларирал доходи, получени като лихви и неустойки по предоставените заеми в общ размер на 75 682,02 лв. и с това избягнал установяването на дължимия данък - данък върху дохода на физическото лице за отчетната 2009 г. по смисъла на чл. 48 от ЗДДФЛ (в сила от 01.01.2008 г.), в размер на 5 676,15 лева. /Заб. - за ал. 3 важи редакцията на НК от „Държавен вестник“ бр. 75 от 2006г./

III. по чл. 172а, ал. 1 от НК, на 23.04.2013 г. в гр. Варна, възпроизвеждал върху 1 брой компютърна конфигурация - черна със сив контур на предния панел, чужди обекти на авторското право - 9 бр. компютърни програми /приравнени на произведения на литературата съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗАПСП - „Обект на авторското право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма, като: литературни произведения, включително произведения на научната и техническа литература, на публицистиката и компютърни програми/, както следва: „Microsoft Windows XP Professional Edition“ /Майкрософт Уиндоус Експри Професиънъл Едишън/, „Corel DRAW Graphics Suite 12“ /Корел Дроу Графикс Сюит 12/, „Flex Type 2K“ /Флекс Тайп 2Ка/, „Microsoft Office Professional Edition 2003“ /Майкрософт Офис Професиънъл Едишън 2003/, „Nero 6 Ultra Edition“ /Неро 6 Ултра Едишън/, „Power DVD“ /Пауър ДиВиДи/, „WinRAR“ /Уин Рар/, „Анус 6“ и „Анус 7“, в нарушение на Закона за авторското право и сродните му права: чл. 18, ал. 1 „Авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, освен в случаите, за които този закон разпорежда друго“ във вр. с ал. 2, т. 1: „За използване по смисъла на ал. 1 се смятат действия като: т. 1 „възпроизвеждането на произведението“, без необходимото съгласие по Закона за авторското право и сродните му права, на издателите на компютърните програми, както следва: „Microsoft Corporation“ /"Майкрософт Корпорейшън"/, „Corel Corporation“ /Корел Корпорейшън/, „Nero AG“ /Неро ЕйДжи/, „CyberLink“ /Сайбър линк/, Alexander Roshal /А.Р./ и „Anus“.

ПОДСЪДИМАТА ГР. Н. Т. е предадена съд с обвинения по:

И.чл. 252, ал. 2, пр.2, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, в периода 11.12.2008 г. до 17.03.2010 г. в гр. Варна, в условията на продължавано престъпление, в съучастие като съизвършител с Б. В. А. /съизвършител/ по отношение на И. К. И., С.Х.И. и С. Ал. Х., и сама по отношение на Ю. Х. И., без съответното разрешение /лиценз по смисъла на чл. 13 ал. 1 от Закона за кредитните институции, действащ от 01.01.2007 г.: чл. 13 ал. 1 от ЗКИ: „За извършването на банкова дейност се изисква лиценз, издаден от

БНБ“, извършвала по занятие банкови сделки, за които се изисква такова разрешение съгласно чл. 2, ал. 1 и чл. 2 ал. 5, т. 1 от Закона за кредитните институции: чл. 2, ал. 1 от ЗКИ – „Банка е юридическо лице, което извършва публично привличане на влогове или други възстановими средства и предоставя кредити или друго финансиране за своя сметка и на собствен риск“, като съгласно § 1 ал. 1, т. 3 от ЗКИ: „По смисъла на този закон; т. 3 „Публично привличане на влогове или други възстановими средства“ е приемането на влогове или други възстановими средства от повече от 30 лица, които не са банки или други институционални инвеститори“; чл. 2 ал. 5, т. 1 от ЗКИ - „Публично привличане на влогове или други възстановими средства, както и услугите по ал. 2, т. 1 - 4 може да извършва само: 1. лице, което е получило лиценз за банка от БНБ“, като предоставила кредити с лихви на лицата: С. Ал. Х. в общ размер на 19 800,00 евро с левова равностойност 38 725,43 лева, С.Х.И. в размер на 7 000,00 евро с левова равностойност 13 690,81 лева, Ю. Х. И. в общ размер на 12 500,00 евро с левова равностойност 24 447,88 лева и на И. К. И. в размер на 2*0,00 евро с левова равностойност 5085,16 лева, като всички кредити по главници са в общ размер на 41 900,00 евро с левова равностойност 81 949,28 лева, като с дейността си причинила другиму - на Ю. Х. И. вреди в размер на 10 219,64 лв. и на И. К. И. вреди в размер на 3051,08 лв., съставляващи значителни вреди в общ размер на 13 270,72 лева и получила значителни неправомерни доходи под форма на лихви в размер на 6785,21 евро с левова равностойност 13 270,72 лева,

II. чл. 253, ал. 4, пр.1, във вр. с ал. 1, пр.2, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК, а именно за това, че в периода 18.05.2011 г. - 16.08.2013 г. в гр. Варна, при условията на продължавано престъпление, извършила сделки с имущество:

1. Получила чрез възлагане /и като купувач/ на изнесен за публична продан недвижим имот, принадлежащ 5/8 /пет О.и/ идеални части на А. Я. С., родена 1942 г. и 1/8 /една О.а/ идеална част на С.Х.И., роден 1969 г. с постановление за възлагане на недвижим имот от 25.05.2011 г. /влязло в сила на 12.07.2011 г./ от ЧСИ с рег. № 719 - Я., по изп.дело № 20087190400109 на 6/8 /шест О.и/ идеални части от поземлен имот с идентификатор 10135.5504.322, находящ се в гр. Варна, кв. „Аспарухово“, ул. „Хр.Манолов“ /или още ул. „Атанас Монеv“ /6 /шест /, а по скица от АГКК-Варна, издадена съобразно кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-73 / 23.06.2008 г. - на ул. „Атанас Монеv“ № 9 /девет/ на стойност 37 425,00 лева, с приспадане на сумата от 35 065,00 на купувача ..... Т., която внася 23*,00 лева на 18.05.2011 г. по сметка на ЧСИ, с вписване в Служба по вписванията при РС-Варна - Акт 142, том LVII, дело 2626 от дата 13.09.2011 г..

2. Получила чрез възлагане /и като купувач/ на изнесен за публична продан недвижим имот, принадлежащ 1/8/една О.а/ идеални части на И. К. И., роден 19* г., с постановление за възлагане на недвижим имот от 21.11.2011 г. /влязло в сила на 28.11.2011г./ от ЧСИ с рег. № 719 -Я., по изп.дело 20087190400109 на 1/8 /една О.а/ идеални части от поземлен имот с идентификатор 10135.5504.322, в гр. Варна, кв. „Аспарухово“, ул. „Хр.Манолов“ /или още ул. „Атанас Монеv“ 6 /шест/, а по скица от АГКК - Варна, издадена съобразно кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-73 / 23.06.2008 г. - на ул. „Атанас Монеv“ № 9 /девет/, на стойност 7

550,00 лева на купувача ..... Т., която внася 754,28 лева на 21.11.2011 г. по сметка на ЧСИ, с вписване в Служба по вписванията при РС - Варна -вх.рег. № 311 / 0.01.2012 г., Акт 126, том I, дело 69.

3. Покупка на 3/6 идеални части от поземлен имот 58445.501.215, ведно с построената в имота сграда с идентификатор 58445.501.215.1 - жилищна сграда-еднофамилна, на един етаж, със застроена площ 39 кв.м., находящи се в с. Приселци, община Аврен, обл. Варненска, по нотариален акт за продажба на идеални части от недвижими имоти от 07.08.2012 г. - /ГР. Н. Т. се явява купувач/, на нотариус А.Г., рег. № 194 на Нотариалната камара, с район на действие РС-Варна НА № 181, том II, рег. № 5515, дело № 341 от 2012 г., и акт № 120, дело № 8862 / 2012 г. на Служба по вписванията при Районен съд- гр. Варна, с декларирана стойност 1 000,00 лева.

4. Покупка на 34 кв.метра идеални части от поземлен имот с номер по предходен план: кв. 38,парцел 111-61, идентичен с УПИ III-181, кв.38, находящ се в с. Приселци, община Аврен, обл. Варненска, по нотариален акт за продажба на идеални части от недвижим имот /ГР. Н. Т. се явява купувач/ от дата 01.10.2012 г., № 75, том III, рег. № 6939, дело № 426 от 2012 г. на нотариус А.Г., рег. № 194 на Нотариалната камара, район на действие - РС Варна, том 54, Акт № 26 / 2012 г. на Служба по вписванията при РС гр. Варна, с декларирана стойност в посочения нотариален акт - 62,02 лева.

5. Покупка на недвижим имот с кадастрален номер 10135.1502.53.4.6 - самостоятелен обект-жилище, апартамент № 11 със застроена площ 86,44 кв.м., находящ се в гр. Варна, ул. „С.“ № *** ет. 3 ведно с избено помещение № 11 с площ 17,* кв.м., ведно с таванско помещение № 11 с площ 8,50 кв.м. и 6,3*82 процента идеални части от общите части на сградата, по нотариален акт за продажба на недвижим имот от 16.08.2013 г. на нотариус А.Г., рег. № 194 на Нотариалната камара, район на действие РС - Варна- НА № 4, том III, рег.№ *02, дело № 352 от 2013 г., и в Служба по вписванията вх.рег. № 18644 от 16.08.2013 г., акт № 10, том XLIX, дело № 10112; продавачи по сделката са Т. А. СТ., роден 1945 г. и Й. СТ. СТ., родена 19*, които продават имота на ГР. Н. Т. с декларирана платена цена за покупката: 40 000 евро, или по курса на БНБ към 16.08.2013 г. - 78 233,20 лева, с парични средства, за които е знаела към момента на закупуването на имотите, че са придобити чрез тежко умишлено престъпление - такова по чл. 252, ал. 2 от НК

III. чл. 172а, ал. 1 от НК - на 23.04.2013 г. в гр. Варна, възпроизвеждала върху 1 брой преносим компютър марка „Samsung“ /Самсунг/ със стикер с надпис на задния капак „Model Code: NP300E52-AO2BG; SIN:HLQG93JBA00082M, окт. 2011, чужди обекти на авторското право, както следва: компютърни програми /приравнени на произведения на литературата съгласно чл. 3, ал. 1, т. 1 от ЗАПСП - „Обект на авторското право е всяко произведение на литературата, изкуството и науката, което е резултат на творческа дейност и е изразено по какъвто и да е начин и в каквато и да е обективна форма, като: литературни произведения, включително произведения на научната и техническа литература, на публицистиката и компютърни програми/; както следва: „Windows 7 Ultimate“ /Уиндоус 7

Ултимейт/, „Microsoft Office Enterprise 2007“ /Майкрософт Офис Енٹرпрайс 2007/, „Nero 7“ /Неро 7/ и „WinRar“ /Уин Рар/, в нарушение на Закона за авторското право и сродните му права: чл. 18, ал. 1 „Авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, освен в случаите, за които този закон разпорежда друго“ във връзка с ал. 2, т. 1: „За използване по смисъла на ал. 1 се смятат действия като: т. 1 „възпроизвеждането на произведението“, без необходимото съгласие по Закона за авторското право и сродните му права, на издателите на компютърните програми, както следва; „Microsoft Corporation“ /Майкрософт Корпорейшън/, „Nero AG“ /Неро ЕйДжу/ и „Alexander Roshar“ /А.Р./.

По делото като страни участват конституираните от предходния състав на съда частни обвинители И., с повереник адв. Г., С. с повереник адв. А., И. с повереник адв. К.. Конституиран като граждански ищец е Държавата, чрез Министъра на финансите, представляван от упълномощен от него ЮК. Разглежда се в настоящето производство и приетия за съвместно разглеждане граждански иск за сумата от 17 773,21 лева ведно със законната лихва от датата на увреждането. Не са конституиране на нови страни, различни от вече конституираните от предходния състав на съда, предвид забраната за влошаване положението на подсъдимите при новото разглеждане на делото.

Представителят на ВОП поддържа повдигнатите обвинения, така също и частните обвинители чрез техните повереници. Представителят на гражданския ищец поддържа иска и моли съда да го уважи, така както е предявен.

Защитникът на двамата подсъдими - адв. Ж. заявява, че обвинението е недоказано и доверителите му, следва да бъдат оправдани. Подс. А. дава обяснения пред съда, като отхвърля аргументирано всички обвинения. Подс. Т. се придържа към заетата позиция от подс. А., определя обвиненията като необосновани и отрича изцяло да е съпричастна към описаната престъпна дейтелност. И двамата молят за оправдателна присъда.

От събраните по делото доказателства, съдът приема за установени следните **обстоятелства**.

Подс. Б. В. А. и ГР. Н. Т. живеели на съпружески начала в едно домакинство в гр. Варна, ул. „Марко Балабанов“ № 1, ет. 3. Подс. А. бил лекар-пензионер, Т. също.

Още в лекарската си практика имал много запознанства и от 1998 г. предоставял парични заеми на нуждаещи се лица, като отношенията им оформял в договори за заем срещу лихва и неустойки, които обезпечавал чрез запори и възбрани. Инкриминирания период по делото обаче е от началото на 2006 г..

Отпускане на кредити от банкови институции за лица без доказани доходи е било невъзможно, затова и подс. А. бил търсен от тях. Ведно с подписване на договорите за заем, заемополучателите подписва А. и запис на заповед, както и обезпечение на заема, като обикновено исканото обезпечение било възбрана върху недвижим имот, собственост на заемополучателя или трето лице, което го ипотекирало в негова полза. В

договорите за заем била определяна и възнаградителна лихва, която варираше от 4 – 10% върху главницата, В много от случаите лихвата била определяна в абсолютен размер, като в договора била вписвана крайна сума, която включвала главница и уговорената лихва. Тази сума обикновено присъствала и в издадените запис на заповеди, с които подс. А. обезпечавал връщането на заемите по договорите си.

Подсъдимият А. предоставял пари в заем на лица, за които бил уверен, че имат възможност да върнат парите и притежават имущество, от което да могъл да удовлетвори вземанията си. Към заематели, които връщА. своевременно заемите си с лихвите, подс. А. подписвал документи за удовлетворено вземане. По този начин той увеличавал доверието в тях за повторно искане на заеми, от същите лица и от техни близки.

Подс. А. привлякъл към дейността си по даване на заеми и съжителката си подс. Т., но всъщност само формално. Той я вписвал като заемодател в няколко договора за заем, цесии и ипотeki. Реално договорките и условията по заемите, а в последствие и изготвянето на контрактите, предаването на сумите на заемателите и т.н. се извършва. от подс. А., макар и като страна по договора да била подс. Т..

Посочената дейност подс. А. осъществявал в дома си в гр. Варна, където съхранявал и цялата документация. Същият стриктно следял периодичните плащания по договорите, като при забава от страна на длъжниците, подсъдимия предприемал действия по завеждане на граждански производства, снабдяване с изпълнителен лист, образуване на изпълнителни производства, респ. изнасяне на имота на длъжник на публична продажба.

По посочения начин подс. А. в периода 06.03.2006 г. – 01.06.2009 г. предоставил парични заеми срещу лихва на следните лица:

1. През месец февруари 2006 г. **А.Б.** заедно с майка си Ан. С. Б. посетили дома на подс. Б.А. с искане към него да им предостави заем в пари. Подс. А. казал какви са условията му за размера на сумата, лихвата за забава и за неизпълнение, както и вземането да бъде обезпечено с ипотека. Затова с НА за учредяване на договорна ипотека вх.рег. № 4119 / 02.03.2006 г., акт № 198, том I, рег. № 3020, дело № 172/2006 от 02.03.2006 г. на нот. Ал. Ганчев, подс. Б.А. дал в заем на Ана С. Б. и А. С. Б. сумата 4 500,00 евро, която сума страните приели да бъде изплатена от заемателя в срок от 6 месеца, считано от датата на договора, по следния начин: 5 вноски от по 300 евро платими ежемесечно на всяко първо число, съответно на 01.04, 01.05, 01.06, 01.07, и 01.08.2006 г. и една вноска в размер 3 000,00 евро, платима на 01.09.2006 г.. При неплащане на една от уговорените вноски на определената дата, цялата сума от 4 500,00 евро или остатък от нея става ликвидна и изцяло изискуема. При неизплащане на месечните вноски на определените с договора дати заемателите дължат на заемодателя месечна лихва в размер 6% върху всяка просрочена погасителна вноска до окончателното ѝ изплащане. При неизплащане на дължимата сума по договора до 01.09.2006 г. заемателите дължат на заемодателя месечна

лихва в размер на 6% върху дължимата сума от 4 500,00 евро или остатъка от нея до окончателното погасяване на задължението.

За обезпечаване на дадената в заем сума заемателите учредили в полза на заемателя ипотека върху свои съсобствени имоти в гр. Варна, ул. „Княз Черказки“ № 33.

След получаване на сумата св. Б. не изпълнил задълженията си по погасяване на заема към подс. А., което било основание той да стане изискуем. За да събере вземанията си от А. и Ана Б.и, подс. А. водил две граждански дела пред ВРС: № 3376 / 2008 г. – чрез Заявление, издаден ИЛ за сумата 4500,00 евро, представляваща главница, ведно със законната лихва, считано от 16.05.2008 г. до окончателното ѝ изплащане и гр. дело № 4070 / 2008 г. – за договорни неустойки и законна лихва за периода 01.09.2006 г. - 13.06.2008 г.. По отношение на тази искова претенция на подс. А., е постановено Решение от 29.01.2009 г., ВЗС на 15.11.2010 г., с което този иск е отхвърлен.

2.1 На 06.03.2006 г. св. С. Ал. Х. /С. А.ев ХА.лов/ и св. К. Ст. Х. /Ю. И.ова С./ сключили с подс. А. договор за заем, ведно с договор за залог от същата дата. По силата на този договор подс. Б.А. предоставил на заемателите С. Ал. Х. и съпругата му К. Ст. Х., заем в размер на 21 470,00 евро. Уговорен бил срок от 10 месеца – до 06.01.2007 г., вноски – 9 x 940,00 и 1 x 13 010,00, лихва при просрочие – 4% месечно върху неплатените суми, както и при неплащане на дължимата сума на 06.01.2007 от 21 470,00 евро или остатъка от нея, заемополучателите дължат 4% месечна лихва върху дължимата сума. За обезпечаване на дадената в заем сума се сключвал договор за залог между заемодателя и заемателите Х.и, върху МПС - микробус марка „Мерцедес“, модел „Спринтер 211“ с ДК № В 64 26 СР.

2.2 Бил отпуснат втори заем на св. С.Х. от подс. А.. Това станало по силата на договор за заем от 22.03.2006 г.. С този договор подс. А. предоставял на заемателите С. Ал. Х. и съпругата му К. Ст. Х., заем в размер на 3900,00 евро с падеж 21.01.2007 г.. При просрочване на ежемесечните погасителни вноски заемателите дължат 4% месечна лихва върху съответната вноска до окончателното и изплащане. При неплащане на дължимата сума от 3900,00 евро или остатъка от нея на 22.01.2007 г., заемателите дължат 4 % месечна лихва върху нея до окончателното изплащане на задължението.

2.3 На 06.02.2007 г. св. С. Ал. Х. /С. А.ев ХА.лов/ и св. К. Ст. Х. /Ю. И.ова С./ сключили с подс. А. договор за заем, ведно с договор за залог от същата дата. По силата на този договор подс. Б.А. предоставил на заемателите С. Ал. Х. и съпругата му К. Ст. Х., заем в размер на 26 959,00 евро. Уговорен бил срок от 11 месеца – до 06.01.2008 г., вноски – 10 x *8,00 и 1 x 20 879,00 евро, лихва при просрочие – 4% месечно върху неплатените суми, както и при неплащане на дължимата сума на 06.01.2008 от 26 959,00 евро или остатъка от нея, заемополучателите дължат 4% месечна лихва върху дължимата сума.

На 21.01.2008 г. бил подписан анекс към този договор с клауза „При

неплащане на дължимата сума, възлизаща на 06.01.2008 г. на 20879 евро, заемателите дължат 3% месечна лихва до окончателно изплащане на задължението.

2.4 На 12.09.2007 г. св. **С. Ал. Х. /С. А.ев ХА.лов/ и св. К. Ст. Х. /Ю. И.ова С./** сключили с подс. А. договор за заем, ведно с договор за залог от същата дата. По силата на този договор подс. Б.А. предоставил на заемателите С. Ал. Х. и съпругата му К. Ст. Х., заем в размер на 11 200,00 евро. Уговорен бил срок от 4 месеца – до 06.01.2008 г., вноски – 4 x 300,00 и 1 x 10 000,00 евро, лихва при просрочие – 4% месечно върху неплатените суми, както и при неплащане на дължимата сума на 06.01.2008 от 11 200,00 евро или остатъка от нея, заемополучателите дължат 4% месечна лихва върху дължимата сума.

На 21.01.2008 г. бил подписан анекс към този договор с клауза „При неплащане на дължимата сума, възлизаща на 06.01.2008 г. на 10 000,00 евро, заемателите дължат 3% месечна лихва до окончателно изплащане на задължението“.

Всички договори били обезпечени със залог върху МПС, придобито в режим на съпругеска имуществена общност, а именно микробус марка „Мерцедес“, модел „Спринтер 211 ЦДИ“ с ДК № В 64 26 СР.

Общата стойност на предоставените от Б.А. заеми на С.Х. и К.Х. само за периода 06.03.2006 г. - 01.06.2009 г. възлизал на 63 529,00 евро. За всички върнати суми от страна на св. Х., подс. А. му давал разписки, написани бланки за рецепти.

Предвид някои забави по месечните плащания, св. Х. заплатил общо неустойки по договорите в размер на 920,00 евро.

3. Познанството, а и заемни отношения на св. **Х. Р. З.** /с други имена Х.Р.ов З.ов и А.Р.З.) и жена му - св. **З.Я. З.** /още З.Я.М., З.Я. Р.,З.Я. М./ с подс. А. датирало още преди 2000 г.. По тази причина св. З. се обърнал към подсъдимия за предоставяне на пари в заем. Така на 13.07.2006 г. бил сключен договор за заем от по силата на който подс. Б.А. предоставил в заем на Х. Р. З. и З.Я. З. сумата от 7080,00 евро при следните условия: при просрочване на ежемесечните погасителни вноски заемателите дължаА. 3% месечна лихва върху съответната вноска до окончателното и плащане. При неплащане на дължимата сума от 7080,00 евро или остатъка от нея на 13.01.2007 г., заемателите дължаА. 3% месечна лихва върху нея, до окончателното изплащане на задължението. Заемателите се задължавА. да върнат дадената в заем сума в срок до 13.01.2007 г.

Св. Х.З. и св. З.З. имА. затруднения и след като върнаА. сумата от на 1 100,00 евро на подс. А. преустановили плащанията.

С оглед клаузите в договора, подс. А. пристъпил към събиране на вземанията си, като завел две граждански дела пред ВРС – гр.дело № *87 / 2007 г. на ВРС, с която се иска ответниците да бъдат осъдени да заплатят сумата 5 890,00 евро – главница, както и договорна неустойка в размер 3% месечна лихва върху сумата, считано от 18.07.2007 г. до окончателно

изплащане. Издаден е ИЛ за сумата 5 890,00 евро – неизплатен заем по договор. Решението е влязло в законна сила на 17.01.2008 г. Образувано е ИД № 20077190400242 на ЧСИ Ст. Я. и гр. дело № 329 / 2009 г. по описа на ВРС. По него подс. А. претендира от Х. и З.З., че към датата на молбата заемателите са погасили само част от сумата и е налице задължение в размер 5 890,00 евро и от 14.01.2007 г. са в забава. Иска се ответниците да бъдат осъдени да заплатят дължимата лихва в размер 3% месечно върху главницата от 5 890,00 евро за 24 месечни периода, както и законна лихва за периода 14.01.2007 г. - 14.01.2009 г. и съдебно-деловодни разноски. С Решение от 09.12.2009 г., ВРС на 17.06.2010 г., ответниците са осъдени да заплатят на А. сумата 3 461,55 лв. обезщетение за забава /законна лихва върху главница 5 980,00 евро/ за периода 14.01.2007 г. - 14.01.2009 г. и е отхвърлен иска за заплащане на договорна неустойка за същия период.

4.1 На 31.01.2007 г. св. **Кр. М. Ж.** сключил с подс. А. договор за заем. По силата на този договор подс. Б.А. предоставил на К.Ж. заем в размер на 840,00 евро. Уговорен бил срок от 20 дни – до 28.02.2007 г., лихва при просрочие – 10% месечно върху неплатените суми, както и неустойка в размер на 250,00 евро.

4.2 На същата дата бил подписан и втори договор по силата на който подс. Б.А. предоставил на **К.Ж.** заем в размер на 1 100,00 евро. Уговорен бил срок от 1 месец – до 28.02.2007 г., лихва при просрочие след падежа – 10% месечно върху неплатените суми.

4.3 На 23.02.2007 г. св. **К.Ж.** сключил с подс. А. договор за заем. По силата на този договор подс. А. предоставил на Кр. М. Ж. заем в размер на 12 000,00 евро. Уговорен бил срок от 30 дни – до 23.03.2007 г., лихва при просрочие – 10% месечно върху неплатените суми, както и неустойка в размер на 1 200,00 евро.

Горните клаузи били описани и в Нотариален акт за договорна ипотека от 23.02.2007 г. на нот. Ал. Ганчев, вписан на 01.03.2007 г., с който Б.А. дава в заем на К.Ж. сумата 12 000,00 евро за срок от 1 месец – до 23.03.2007 г., като при неизплащане на дължимата сума в срок, заемателят дължи на заемотателя месечна лихва в размер на 10% върху сумата 12 000,00 евро до окончателно погасяване. За обезпечение на заема е учредена договорна ипотека върху имот на Ж. в гр. Варна, ул. „Хайдут Сидер“ № 5.

5.1 През 2006 г. св. **С.Х.И.** /С. К. И., С. К.ов И.ов/ се срещнал с подс. А. и поискал от него пари в заем в размер на 17 000,00 евро, нужни му за развиване на бизнес. Подсъдимият му отговорил положително, като му казал, че трябва заема да се обезпечи с ипотека. Тогава св. И. предложил да бъде ипотekiран апартамента на леля му - св. С.Х.. След постигнато съгласие между двамата бил съставен нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 132, том VIII, рег. № 17422, дело № 1329 / 06.11.2006 г.. По силата на договора подс. Б.А. като заемотател-кредитор, давал в заем на св. С.И., сумата в размер на 17 000,00 евро. Посочената сума следвало да бъде изплатена от заемателя И. в срок от 3 месеца, считано от датата на

подписване на договора. При неизплащане на дължимата сума по договора до 06.02.2007 г., заемателят дължал на заемотателя месечна лихва в размер на 6 % върху дължимата сума от 17 000,00 евро, или на остатъка от нея, до окончателното погасяване на задължението. За обезпечаване на дадената в заем сума ипотекарният гарант - св. С.Х. учредила в полза на подс. А. ипотека върху собствен недвижим имот апартамент № 61, в гр. Варна, ж.к. „Вл. Варненчик“, бл. 405, вх. 22.

След това св. Св.И. получил парите. На 30.12.2006 г. св. С.И. върнал на подс. А. сумата от 17 000,00 евро, а последният му издал разписка.

5.2 На 09.01.2008 г. в дома на подс. Б.А. било постигнато съгласие за предоставяне на сумата от 3 300,00 евро в заем на св. **С.И.**, съответно сключен бил между тях договор с нотариална заверка на подписите от 09.01.2008 г., с падеж 09.02.2008 г.. Уговорено било, че при неплащане заемателят дължи месечна лихва 10%. По-късно същата година, поради неизплащането на сумата било иницирирано изпълнително дело № 20087190400109. Това изпълнително дело било образувано на 16.06.2008 г. въз основа на писмена молба от подс. Б.А. и на представен изпълнителен лист от 11.06.2008 г., издаден по частно гр.дело № 3654 / 2008 г. по описа на ВРС срещу св. С.И., за заплащане на сумите 3 300,00 евро, дължима по договор.

5.3 На 20.03.2008 г. в дома на подс. А. било постигнато съгласие за предоставяне на сумата от 500,00 евро на св. **С.И.**. Той получил сумата в заем, съответно бил подписан запис на заповед с падеж 09.04.2008 г., с платец св. С.И.. Посочено било, че се дължи 200,00 евро неустойка, както и 10% месечна лихва до заплащане на задължението.

5.4 По същия начин на 24.03.2008 г. св. **С.И.** получил в заем от подс. А. сумата от *0,00 евро, съответно бил подписан запис на заповед с падеж 09.04.2008 г., с платец по записа на заповед св. С.И.. Посочено било, че се дължи 200,00 евро неустойка, както и 10% месечна лихва до заплащане на задължението.

5.5 На 09.04.2008 г. св. **С.И.** получил в заем от подс. А. сумата от 1 000,00 евро, съответно бил подписан запис на заповед с падеж 09.05.2008 г., с платец по записа на заповед св. С.И., а поръчител св. А. Я. С.-майка на св. Св. И.. Посочено било, че се дължи 200,00 евро неустойка, както и 10% месечна лихва до заплащане на задължението.

5.6 На 09.01.2009 г. св. **С.И.** получил в заем от подс. А. сумата от 8 000,00 евро, съответно бил подписан запис на заповед с падеж 20.07.2009 г. и с платец по записа на заповед св. С.И., а поръчител св. А. Я. С.-майка на св. Св. И.. Посочено било, че се дължи 4 000,00 евро неустойка, както и 10% месечна лихва до заплащане на задължението.

5.7 На 27.04.2009 г. св. **С.И.** получил в заем от подс. А. сумата от 8 500,00 евро, съответно бил подписан запис на заповед с падеж 17.06.2009 г. и с платец по записа на заповед св. С.И., а поръчител св. А. Я. С.-майка на св. Св. И.. Посочено било, че се дължи 2 000,00 евро неустойка, както и 5% месечна лихва до заплащане на задължението.

5.8 На 04.05.2009 г. св. **С.И.** получил в заем от подс. А. сумата от 2 811,00 евро, съответно бил подписан запис на заповед с падеж 11.12.2009 г. и с платец по запис на заповед св. С.И., а поръчител св. А. Я. С.-майка на св. Св. И.. Посочено било, че се дължи 2 053,00 евро неустойка, както и 8% месечна лихва до заплащане на задължението.

6. **Св. Ю.Р. А. и св. Е.С.**, които били съпрузи, познава. подс. Б.А. от 1990 г., понеже той лекувал сина им Р. С.. Те били наясно, че подс. Б.А. давал пари срещу лихва. През есента на 2008 г. на св. Ю. и Е.С. се свърза. с подсъдимия и поиска. да им предостави в заем сумата от 500,00 лв.. Подс. А. се съгласил, като поискал да бъде подписан запис на заповед, като обезпечение на дадените от него пари. На 17.12.2008 г. бил подписан запис на заповед в полза на подсъдимия с падеж 17.02.2009 г. - платец св. Е. С. С.. Предвидено било да има 300,00 лева „неустойка“ /лихва/ общо 800,00 лева; 10 % месечна лихва до заплащане на сумата. Следващата година, поради неизплащане на сумата, подсъдимият започнал частно гражданско дело № 8678 / 2009 г. по описа на ВРС, по което св. Е.С. бил осъден да заплати претендираните от А. суми.

7.1 **Св. И. К. И.** познавал подс. А. от свои роднини и знаел, че предоставя пари в заем срещу лихва. За подпомагане на бизнеса си му били необходими средства. На 13.05.2009 г. в дома на подс. А. на ул. „Марко Балабанов“ № 1 ет. 3 в гр. Варна, било постигнато съгласие за предоставяне на сумата от 7 100,00 евро на св. И. К. И.. Св. И. получил сумата от подсъдимия. Подписан бил запис на заповед от 13.05.2009 г., с падеж 13.11.2009 г. и платец по запис на заповед - св. И.И.. В записа било посочено, че ще има 3 500,00 евро неустойка и лихва от 8%. Като поръчители на заема били вписани свидетелите А. Я. С., С.Х.И. и К. К. И..

7.2 По същите съображения на 20.05.2009 г. подс. А. се съгласил да предостави на св. **И.И.** сумата от 7 100,00 евро. Св. И. получил сумата в заем от подсъдимия. Подписан бил запис на заповед от 20.05.2009 г., с падеж 25.01.2010 г. и платец по запис на заповед - св.И.И.. Предвидено било, че ще има 3 900,00 евро неустойка и лихва от - 8%. За поръчители били вписани свидетелите А. Я. С., С.Х.И. и К. К. И.,

7.3 На 01.06.2009 г. подс. А. се съгласил да предостави на св. **И.И.** сумата от 7 100,00 евро. Св. И. получил сумата в заем от подсъдимия. Подписан бил запис на заповед от 01.06.2009 г., с падеж 01.01.2010 г. и платец по запис на заповед - св.И.И.. Предвидено било, че ще има 4 000,00 евро неустойка и лихва от 7% до заплащане на сумата. За поръчители били вписани свидетелите А. Я. С., С.Х.И. и К. К. И..

Впоследствие поради неизплащането на сумите по посочените записи на заповед, подс. А. се снабдил с изпълнителен лист от 04.01.2010 г. по частно гр. дело № 13773 / 2009 г. по описа на ВРС, XVII състав. По него били осъдени свидетелите С.Х.И. и А. Я. С., да платят солидарно на подс. Б.А., сумата 2 811,00 евро - главница, ведно със законната лихва за забава, считано от 14.12.2009 г. до окончателното плащане на вземането.

Издаден бил още и изпълнителен лист от 29.04.2010 г. по частно гр.

дело № 4787 / 2010г. по описа на ВРС, XIV състав. По него били осъдени свидетелите С.Х.И. и А. Я. С., да платят солидарно на подс. А., сумата 11 000,00 евро - главница, ведно със законната лихва за забава.

Също така бил издаден изпълнителен лист от дата 23.11.2009 г. по частно гр. дело № ***38 / 2009 г. по описа на ВРС. С него били осъдени свидетелите И. К. И., С.Х.И. и К. К. И., да заплатят като солидарни длъжници на подс. А., сумата от 10 *0,00 евро, представляваща неизплатено задължение по запис на заповед, издадена на 13.05.2009 г., с падеж 13.11.2009 г., ведно със законната лихва върху главницата.

Обстоятелствата по отношение обвинението по чл. 255 за А..

Подс. Б.А. получавал пенсия за прослужено време и старост, през 2006 г. в размер на около 130,00 лв, както и извършвал дейност като лекар. През 2007 г., 2008 г. и 2009 г. подс. А. не е работил на трудов договор и нямал реА.зирани доходи от трудови правоотношения или от свободна професия, а само получавал пенсия за старост.

За 2006г подал ГДД, на 14.04.2007г. изискуема по силата на ЗОДФЛ/отм./

За 2007г, на 30.04.2008 г. подал ГДД, изискуема по силата на ЗДФЛ.

За 2008 и 2009 г. подсъдимият А. не подал ГДД.

По данъчни периоди се установява следното.

1.През 2006г. А. не работил по трудов договор и нямал реА.зирани доходи от трудови правоотношения. Освен пенсия за прослужено време и старост той имал известен доход от упражняване на свободна професия-о лекар, в размер на 2100 лв. През 2006г. обаче извън лекарската си дейност, подсъдимият

придобил доходи в резултат на гореописаната дейност по предоставяне на заеми, доходи под формата на лихви и неустойки. Придобитият доход от лихви и неустойки следвало да бъде деклариран от А., пред НАП-Варна, в срок до 15.04.2007г. За този доход следвало да бъде заплатен дължимия данък „общ доход“ по ЗОДФЛ. А.

подал Годишна данъчна декларация вх.№03059380/14.04.2007г. по чл. 41 от ЗОДФЛ(отм.) за реА.зирани доходи през 2006г., в която затаил истина, като не декларирал придобиването на доходи от лихви и неустойки по сключените договори за заем през същата година в размер на 55701,12лв., с което избегнал установяването на съответните данъчни задължения по ЗОДФЛ. Размерът на дължимия данък за 2006 г., изчислен съгласно чл.35 от ЗОДФЛ (отм.), бил в размер на 10 108,98 лева, съобразно заключението на ССЧЕ.

2.През 2007г. А. не работил на трудов договор и нямал реА.зирани доходи от трудови правоотношения или от свободна професия, а само получавал пенсия. През 2007г. той придобил доходи в резултат на дейността по даване на заеми на физически лица - лихви и неустойки.

Подс. А. подал Годишна данъчна декларация вх.№03050946/30.04.2008г., за реА.зирани доходи през 2007г., но не декларирал придобиването на доходи

от лихви и неустойки през посочената година в размер на 274,29 лв., с което избегнал установяването на данъчни задължения по ЗДДФЛ. Размерът на дължимия данък за 2007г., изчислен съгласно чл.50 от ЗДДФЛ, е 1793,83 лв., съобразно заключението на ССЧЕ

3. През 2008г. А. не работил на трудов договор и нямал реА.зирани доходи от трудови правоотношения, а и вече бил преустановил упражняването на лекарска професия, получавал само пенсия за старост. През 2008г. той придобил доходи в резултат на сключените договори за заем - лихви и неустойки. А. не подал Годишна данъчна декларация през 2009 г., по чл.50 от ЗДДФЛ за реА.зираните доходи през 2008г. По този начин той не декларирал придобиването на доходи от лихви и неустойки през посочената година в размер на 194,25 лева. Избегнатите данъчни задължения по ЗДДФЛ за 2008г. би следвало да са в размер на 2590 лв.

4. През 2009г. Б.А. придобил доходи в резултат на предоставянето на заеми на ФЛ и получил лихви и неустойки, облагаеми съгласно чл. 35 от ЗДДФЛ. Той не подал ГДД съгл. чл.6 и чл.8 от ЗДДФЛ, за данъчния период, до 30.04.2010г., а впоследствие и да заплати дължимия данък общ доход по ЗДДФЛ. За този данъчен период доходът е в размер на 75682,02 лева, а избегнатите данъчни задължения по чл. 35 от ЗДДФЛ са в размер на 5676,15 лв.

След извършена данъчна ревизия били съставени от органите по приходите, Ревизионен доклад № 9003**/26.02.2009г. и Ревизионен акт № 0309003**/28.04.2009г., на Б.А..

За инкриминирания период А. има подадени 2 годишни данъчни декларации (т.10, л 146-159 ДП), и че има издаден срещу него ревизионен акт за периода 2002-2006г. (л. 1*-236, т.10 от ДП). По него има произнасяне на АдмС Варна, с който е отменен акта на НАП, за данъчни периоди, включващи също и подадената през 2007г. ГДД за данъчен период 2006г., по ЗОДФЛ/отм./, както и потвърдително решение на ВАС /съответно адм.д.№ 1935/2009г. на АдмС-Варна и адм.д.№13670/2010г на ВАС/.

Престъпление по чл. 172 А ал.1 от НК, за двамата подсъдими

На 23.04.2013 г. по досъдебното производство било проведено следственото действие по НПК „претърсване и изземване“ в дома, в който подс. А. и Т. живеели - гр. Варна, ул. „Марко Балабанов“ № 1, ет. 3. Намерена и иззета била 1 брой компютърна конфигурация, а именно настолен компютър с черна кутия, с метално сиви лайсни на предния панел, със залепен на задния панел стикер с текст „BG 70518041108“.

ИнстА.раните в паметта на компютъра с програми, са операционна система „Microsoft Windows XP Professional Edition“ , както и пакета програми „Corel DRAW Graphics Suite 12“ , „Flex Type 2K“ , „Microsoft Office Professional Edition 2003“ , „Nero 6 Ultra Edition“ , „Power БУБ“ , „WinRAR“ , „Апис 6“ и „Апис 7“, които не представляват свободен за разпространение софтуер, а лицензиран и без да са спазени общите принципи на лицензирането.

При същото претърсване и изземване бил намерен и иззет един преносим компютър марка „SAMSUNG“ /Самсунг/, с черен на цвят корпус, с метално сив на цвят горен капак, на който в горната му част има широка черна лента, със залепен на задния панел стикер с надпис MODEL CODE: NP300E52-A02BG; S/N: HLQG93JBA00082M, окт. 2011“. За този преносим компютър подс. Т. представила документи за закупуването му от магазин „Пъблик“ през 2011 г. Той също имал инстA.рни чужди обекти на авторското право - „Windows 7 Ultimate“, „Microsoft Office Enterprise 2007“, „Nero 7“ и „WinRar“. Те също не са свободен за разпространение софтуер, а лицензиран и не са били спазени общите принципи на лицензирането.

Обстоятелства по обвинението по чл. 252 съвместно с подс. Т.

Подс. А. решил да включи и съжителката си подс. Т. в дейността по даване на заеми, чрез включването и като заемодател по тях. Преговорите със заемополучателите относно клаузите в договорите, размера на кредитите, лихвите, неустойките, обезпеченията и т.н. осъществявал подс. А., а подс. Т. подписвала договорите като заемодател. Подс. А. прехвърлил безвъзмездно и част от вземанията си на подс. Т., чрез договори за цесия.

1.1 На 11.12.2008 г. в дома на подсъдимите- на ул. „Марко Балабанов“ № 1, ет. 3 в гр. Варна, бил подписан договор за заем по силата на който на **св. Ю. Х. И.** била предоставена сумата от 4 550,00 лева. За обезпечаване на заема била учредена договорна ипотека обективизирана в нотариален акт № 52, том IX, рег. № 24419, дело № 1497 от 11.12.2008 г.. В него подс. Г.Т. била посочена като заемодател - кредитор, а св. Ю. И. - като заемател и ипотекарен гарант. Подс. А., чрез подс. Т. предоставил на основание договора за заем сумата от 4 550,00 евро, за срок до 09.06.2009 г.. Посочено било, че при неплащане в срок на една дължима вноска, заемът ставал предсрочно изискуем и заемателят дължал на заемодателя неустойка в размер на 450,00 евро плюс 6 % месечна лихва до окончателното изплащане на дължимата сума.

На 09.06.2009 г. подс. Т. получила от св. Ю. И., сумата 4 550,00 евро, дължими по договор за заем, за което била издадена и разписка от същата дата.

1.2 На 06.03.2009 г. по същият начин и място бил подписан договор за заем по силата на който на св. **Ю. Х. И.** била предоставена сумата от 6 000,00 евро. За обезпечаване на дадения заем бил съставен нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 90, том I, рег. № 2339, дело № 80 от 06.03.2009 г.. В нотариалния акт подс. Г.Т. била посочена като заемодател-кредитор, а св. Ю. И. като заемател и ипотекарен гарант. Подс. Т. на основание договора за заем от 06.03.2009 г., дала в заем на св. И. сумата от 6 000,00 евро, за срок до 06.01.2010 г. При неплащане в срок на една дължима вноска, заемът ставал предсрочно изискуем, а заемателят - ипотекарен гарант И., дължала на заемодателя-кредитор, неустойка в размер на *0,00 евро плюс 6% месечна лихва до окончателното изплащане на дължимата сума.

1.3 На 18.09.2009 г. в дома на подс. А. на ул. „Марко Балабанов“ №1

ет.4 в гр. Варна, било постигнато съгласие за предоставяне в заем от страна на подс. Т., на сумата от 1 950,00 евро на св. Ю. И.. Подписан бил запис на заповед от същата дата, без посочена дата на предявяване. Платец по записа на заповед бил св. Ю. И., а поръчител - св. Р. Ем. М..

През лятото на 2009 г. св. И.И. се приАл от чужбина в Р.България. Дватама със съпругата му отишли в дома на подс. Б.А., за да финА.зират връщането на предходно взети назаем пари от него. Междувременно те вече били разбрА., че подсъдимият е завел гражданско дело срещу тях, и били наели адвокатска защита. В рамките на преговорите между подс. А. и св. И.И., последният се съгласил на да получи от него нов заем. Този заем трябвало да покрие частично задълженията на семейство И. към подс. А.. С оглед на това бил съставен и подписан запис на заповед от 26.09.2009 г. с падеж 25.09.2010 г., с платец по записа св. И.И.. Записът на заповед бил издаден в полза на подс. Г.Т. за сумата от 2 *0,00 евро. В него били посочени следните условия – 2 400,00 евро неустойка и 5 % месечна лихва, до заплащане на сумата, с дата на предявяване на 25.09.2010 г.. Поръчител по 33 станала св. СН. Д. Ж..

През 2009 г. в дома на подс. Б.А. бил подписан запис на заповед за сумата от 7 000,00 евро, като поемател бил посочен св. С.И., а издател подс. Г.Т.. В не били посочени датата на съставяне, както датата на падежа. Поръчител бил св. А. Я. С..

На 17.03.2010 г. в дома на подс. А. били подписани два документа - запис на заповед с падеж 17.12.2010 г. за сумата от 6 800,00 евро и запис на заповед с падеж 17.12.2010 г. за сумата от 13 000,00 евро. Като поемател бил посочен св. С.Х., а издател подс. Г.Т.. Св. С.Х. получил сумата от подс. Г.Т., като тя била дадена реално на ръка от подс. А..

През 2009 г. подс. Б.А. извършил няколко прехвърляния на вземания-цесии, с цесионер подс. Г.Т. както следва: на 07.08.2009 г. бил сключен договор за цесия между подс. Б. В. А. като взискател по изпълнителни дела № 109 / 2008 г. и № 217 / 2009 г., водени от ЧСИ № 719 -Я., и подс. Г.Т.. По силата на договора за цесия подс. А. прехвърлял вземанията си по двете изпълнителни дела № 109 / 2008 г. и № 217 / 2009 г. при ЧСИ № 719 Я. на подс. Т., с всички негови права по посочените дела. Договорът за цесия бил с нотариална заверка от 29.12.2009 г. от А.Г., нотариус в район РС Варна с рег. № 194 на Нотариалната камара.

След това бил изготвен анекс към договор за цесия от дата 08.08.2009 г., в следния смисъл: „Да се счита, че прехвърлянето на вземането по горепосочения договор - цесия е безвъзмездно“, с нотариална заверка на 07.07.2011 г. от страна на нотариус А.Г..

На 08.08.2009 г. бил сключен договор за цесия между подс. Б.А. и подс. Г.Т. от Варна, както следва: „Б. В. А. прехвърля безвъзмездно вземането по следните частни писмени документи: 1. Запис на заповед с дата 20.05.2009, падеж 25.01.2010 г., платец И. К. И., ЕГН *****, авА.ст К. К. И., ЕГН *****, А. Я. С., ЕГН 420*71011 и С.Х.И., ЕГН 69011211125 от Варна, предявен и приет на падежа; 2. Запис на заповед с дата 01.06.2009 г., падеж

01.01.2010 г., платец И. К. И., ЕГН: *****, авА.сти К. К. И., ЕГН *****, А. Я. С., ЕГН 420*71011 и С.Х.И., ЕГН: 69011211125, предявен и приет на надежда 01.01.2010 г.; 3. Запис на заповед с дата 13.05.2009 г., надеж 13.11.2011 г., платец И. К. И., ЕГН *****, авА.сти К. К. И., ЕГН *****, А. Я. С., ЕГН: 420*71011 и С.Х.И., ЕГН: 69011211125, предявен и приет на надежда 13.11.2009г. Същият договор е с нотариална заверка от 01.03.2013г. на помощник-нотариус по заместване Д.Пенкова.

По този начин подс. Т. като цесионер встъпила в правата на цедента - подс. Б.А. и започнала в лично качество да търси вземанията от длъжниците, описани по-горе.

Впоследствие поради неизплащането на сумите по записите на заповеди, подс. Т. започнала граждански производства:

- искова молба до ВРС от подс. Г.Т. против св. С.Х.. Последният бил осъден с решение на съда да заплати 6800,00 евро, а след това било образувано изпълнително дело № 100 / 2012 г. и започнато принудително изпълнение;

- ИЛ от 15.03.2012 г. по частно гр. д. № 3378 / 2012 г. по описа на ВРС, ХХ състав. С него бил осъден длъжникът св. С.Х. да заплати на подс. Г.Т. сумата от 13 000,00 евро, представляваща главница, произтичаща от запис на заповед, издаден на 17.03.2010 г.;

- гражданско дело № *74 / 2011 г. от 26.04.2011 г. по описа на ВРС, XII състав, образувано въз основа на записа на заповед от 26.09.2009 г. с издател св. И. К. И., и с надеж 25.09.2010 г. Осъдени били по това дело св. И. К. И. и св. С.Н. Д. Ж. за сумата от 5 000,00 евро.;

По обвинението срещу Т. по чл. 253 от НК

В рамките на инкриминирания период подс. Т. била осъществила следните сделки по придобиване на недвижимо имущество:

1. Получила чрез възлагане и като купувач на изнесен за публична продан недвижим имот, принадлежащ 5/8 /пет О.и/ идеални части на А. Я. С., и 1/8 /една О.а/ идеална част на С.Х.И., с постановление за възлагане на недвижим имот от 25.05.2011 г. /влязло в сила на 12.07.2011 г./ от ЧСИ с рег. № 719 - Я., по изпълнително дело 20087190400109 на 6/8 /шест О.и/ идеални части от поземлен имот с идентификатор 10135.5504.322, находящ се в гр.Варна, кв. „Аспарухово“, ул. „Хр.Манолов“ /или още ул. „Атанас Монов“ б, а по скица от АГКК-Варна, издадена съобразно кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-73 / 23.06.2008 г. - на ул. „Атанас Монов“ № 9 на стойност 37 425,00 лева, с приспадане на сумата от 35 065,00 на купувача Г.Т., която внася 23* лева на 18.05.2011 г. по сметка на ЧСИ, с вписване в Служба по вписванията при РС-Варна - акт 142, том LVII, дело 2626 от дата 13.09.2011 г..

2. Получила чрез възлагане и като купувач на изнесен за публична продан недвижим имот, принадлежащ 1/8 /една О.а/ идеални части на И. К. И., с постановление за възлагане на недвижим имот от 21.11.2011 г. /влязло в сила на 28.11.2011 г./ от ЧСИ с рег.№719-Я., по изп.дело 20087190400109 на

1/8 /една О.а/ идеални части от поземлен имот с идентификатор 10135.5504.322, находящ се в гр.Варна, кв. „Аспарухово“, ул. „Хр.Манолов“ /или още ул. „Атанас Монеv“ 6, а по скица от АГКК - Варна, издадена съобразно кадастрална карта, одобрена със заповед № РД-18-73 / 23.06.2008 г. - на ул. „Атанас Монеv“ № 9 , на стойност 7 550,00 лева на купувача ..... Т., която внася 754,28 лева на 21.11.2011 г. по сметка на ЧСИ, с вписване в Служба по вписванията при РС - Варна с вх.рег. № 311 / 10.01.2012 г., акт 126, том I, дело 69.

3. Направила покупка на 3/6 идеални части от поземлен имот 58445.501.215, ведно с построената в имота сграда с идентификатор 58445.501.215.1 - жилищна сграда-еднофамилна, на един етаж, със застроена площ 39 кв.м., находящи се в с. Приселци, община Аврен, обл. Варна, по нотариален акт за продажба на идеални части от недвижими имоти от 07.08.2012 г., по който ГР. Н. Т. се явява купувач, на нотариус А.Г., рег.№ 194 , с район на действие РС-Варна-НА № 181, том II, рег. № 5515, дело № 341 от 2012 г., и акт № 120, дело № 8862 / 2012г. на Служба по вписванията при Районен съд- гр.Варна, с декларирана стойност 1000,00 лева.

4. Направила покупка на 34 кв.метра идеални части от поземлен имот с номер по предходен план: кв.38, парцел 111-61, идентичен с УПИ III-181, кв.38, в с. Приселци, община Аврен, обл. Варненска, по нотариален акт за продажба на идеални части от недвижим имот-ГР. Н. Т. се явява купувач, от дата 01.10.2012 г., № 75, том III, рег.№ 6939, дело № 426 от 2012 г. на нотариус А.Г., рег.№ 194, с район на действие - РС Варна, том 54, акт № 26 / 2012г. на Служба по вписванията при РС- гр.Варна, с декларирана стойност в посочения нотариален акт - 62,02 лева.

5. Закупила недвижим имот с кадастрален номер 10135.1502.53.4.6 - самостоятелен обект-жилище, апартамент №11 със застроена площ 86,44 кв.м., в гр.Варна, ул. „С.“ № *** ет. 3 ведно с избено помещение № 11 с площ 17,* кв.м., ведно с таванско помещение № 11 с площ 8,50 кв.м. и 6,3*82 процента идеални части от общите части на сградата, по нотариален акт за продажба на недвижим имот от 16.08.2013г. на нотариус А.Г., **per.** № 194, район на действие РС -Варна- НА № 4, том III, рег.№ *02, дело № 352 от 2013 г., и в Служба по вписванията вх.рег.№ 18644 от 16.08.2013 г., акт № 10, том XLIX, дело № 10112; като продавачи по сделката са Т. А. СТ., роден 1945г. и Й. СТ. СТ., родена 19*, които продават имота на ГР. Н. Т. с декларирана платена цена за покупката - 40 000,00 евро, или по курса на БНБ към 16.08.2013 г. - 78 233,20 лева.

Описаните фактически обстоятелства съдът прие за установена чрез събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства и експертизи, а именно:

- обясненията на подс. А.; подс. Т. заявява пред съда че не желае да дава обяснение, идентична е позицията и от ДП.

- разпитани пред наст.съдебен състав и приобщени чрез прочитане прочетени показания по реда на чл. 281 от НПК на свидетелите Х.З., И.И.,

С.И., С.Х., Д.М., Х.К., С.Х., Ш.О., Г.С., С.Х.;

- разпитани пред наст.съдебен състав С.Ж., И.Х., Ю. А., Т.С., Й.С.;

- прочетени показания на К.И./починала/;

- писмени доказателства и доказателствени средства –Протоколи за оглед, Протоколи за претърсване и изземване, договори за заем, записи на заповеди, разписки, справки АВ И ДР.;

- заключенията по изготвените по делото експертизи – авторскоправна експертиза на Л.А.- за обвинението по чл. 172 А от НК, СГрафологична на Сл.С., ССЧЕ и допълнителна ССЧЕ на в.л. С.П.. На ДП е била назначена и друга ССЧЕ на в.л. Кр.Костадинова, но тя не е била включена от прокурора в приложението към ОА, съответно не е изслушвана и приобщавана към доказателствената маса; допълнителна тройна ССЧЕ назначена от съда и изслушана и приобщена от съда в с.з.

ЗА.чени като свидетели са А.С., С. К. /починала/, А.Б., Е.С., З.З., Е.А. /починала/, Е.Х. /починала/, М.Л. Т. /починала/, Г.А. /починал/, Ю.Х. /починала/.

Показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие свидетели, а и показанията на някои от тях приобщени по извънредния процесуален ред на чл. 281 от НПК съдът възприе, като с оглед изминал дълъг период от време прие за достоверни и най-вече фактологично относно предмета на доказване- точни тези от ДП. Те и кореспондират с останалите, събрани по делото гласни и писмени доказателства и най-вече писмените доказателства по делото удостоверяващи детайлите по договорите за заеми, специалните клаузи по тях, както и /там където са събрани/ - доказателства за връщане на заемите суми, съответно лихви и неустойки.

Показанията на подс. А. не са в противоречие с тези на свидетелите, известен спор между него и свидетелите има относно връщането на заемите и в какъв размер са те.Подс. Т. не дава обяснения, които имат значение по изясняване на фактите по делото. Подс. А. не отрича факта, че е предоставял парични суми в заем, с определена лихва на свидетелите, но както в обясненията си, така и в правото си на лична защита излага доводи, че в нито един момент не е смятал, както и сега не счита, че дейността му е била незаконна.

По делото са изготвени общо три ССЧЕ, две единични в досъдебната фаза и една тройна в рамките на съдебното следствие, назначена от настоящия съдебен състав. Следва да се отбележи, че тройната експертиза, по въпрос №8 не може да даде отговори на поставените въпроси относно доходите на подсъдимия А., каква е била облагаемата основа съответно какви данъци е дължал за инкриминираните периоди, поради което и в тази част съдът кредитира единичната експертиза от ДП на в.л. Ст.П. изслушана от съда, както и е разпитана вещото лице по нея.

Съдът възприе изцяло заключението на депозираната по делото, в рамките на съдебното следствие тройна ССЧЕ, като прие, че е компетентно дадена, макар и да не е изчерпателна относно поставения

въпрос №8 за данъчната основа и дължимите обстоятелства, съответно данъци за подс. А.. В тази част съдът възприе експертното заключение на в.л. П. по единичната експертиза от ДП.

От приетата авторско-правна експертиза и изслушването на вещото лице в с.з. се установява, че инсталациите в паметта на компютрите с програми, а именно операционна система „Microsoft Windows XP Professional Edition“, както и пакета програми „Corel DRAW Graphics Suite 12“, „Flex Type 2K“, „Microsoft Office Professional Edition 2003“, „Nero 6 Ultra Edition“ и „Windows 7 Ultimate“, „Microsoft Office Enterprise 2007“, „Nero 7“ и WinRAR, „Power БУБ“, „WinRAR“, „Anus 6“ и „Anus 7“, не представляват свободен за разпространение софтуер, а лицензиран такъв, както и че по отношение на тях не са спазени общите принципи на лицензирането. Вещото лице е съставил таблица, в която е показана информация за изброения по-горе нелицензиран софтуер и за носители на авторските права..

Експертизата не е установила документи в делото, удостоверяващи право на притежание на съответните компютърни програми от страна на подсъдимите. Съгласно експертните заключения, липсва съгласие от страна на компаниите правоносители за възпроизвеждането и използването на компютърните програми от подс. А. и подс. Т.. В подкрепа на тази експертиза са показанията на свидетелката Д.М., която е адвокат и и представител на част от компаниите - носителите на съответните права за България

От заключението на назначената съдебно-графическа експертиза се установява следното-

ръкописният текст и подписът в разписка от 13.06.2009 г. за 350 евро, платена от И. К. И. е положен от Б.В. А.; ръкописният текст и подписът в разписка от 20.06.2009 г. за сумата 350,00 евро, платена от И. К. И. е положен от Б.В. А.; ръкописният текст и подписът в разписка от 09.07.2009 г. за сумата 200,00 евро, платена от И. К. И. е положен от Б.В. А.; ръкописният текст и подписът в разписка от 17.07.2009 г. за сумата 200,00 евро, платена от И. К. И. е положен от Б.В. А.; ръкописният текст и подписът в разписка от 02.08.2009 г. за сумата 200,00 евро, платена от И. К. И. е положен от Б.В. А.; ръкописният текст и подписът в разписка от 14.08.2009 г. за сумата 150,00 евро, платена от И. К. И. е положен от Б.В. А.; ръкописният текст и подписът в разписка от 30.08.2009 г. за сумата 100,00 евро, платена от И. К. И. е положен от Б.В. А.; ръкописният текст и подписът в разписка от 15.09.2009 г. за сумата 100,00 евро, платена от И. К. И. е положен от Б.В. А.; - ръкописният текст и подписът в разписка от 21.01.2009 г. за сумата 500,00 лева, платена от Е.А. е положен от Б.В. А.; ръкописният текст и подписът в разписка от 03.12.2012 г. за сумата 100,00 лева е положен от Б.В. А..

Останалите събрани и приобщени по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства и доказателствени средства, съдът крие и кредитира като относими напълно към предмета на доказване, съответно изясняват

фактите по обвинението.

Въз основа на горното съдът, за да постанови присъдата си, направи следните правни изводи :

Относно престъплението по чл. 252, ал. 2, вр. с ал. 1 от НК, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК и чл. 20, ал. 2 от НК за двамата подсъдими :

За престъплението по чл. 252 от НК съществува трайна съдебна практика, до образуване на Тълкувателно дело пред ВКС, за точното тълкуване на нормата. По това ТД няма постановено решение от ОСНК, но към настоящата година се установява нова съдебна практика, в различен смисъл по следните решения - Решение № 218/31.01.2022г по НД № 483/18г на II н.о. на ВКС и Решение № *137/04.05.2022г по НД № 474/21 г. на III н.о. на ВКС, а също така е отправено преюдициално запитване по НД № 591/21г на I н.о. на ВКС, по което е образувано дело С-427/22г на СЕС. Запитването е по повод тълкуване на разпоредбите на чл. 4, § 1, т. 1 и чл. 4, § 1, т. 42 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012, които имат значение за определяне на действителното съдържание на признаците от обективна страна - „без разрешение“, „банкова сделка“ и „финансова сделка“, на престъплението по чл. 252, ал. 1 НК, с което на национално ниво се защитава хармонизираната уредба на банковия и финансов сектор от възможни престъпни посегателства.

Посочените две решение и развитите в тях доводи относно престъплението по чл. 252 от НК са основанието на настоящия състав на съда за вземане на решението за оправдаването на подсъдимите А. и Т. по тези обвинения.

В решение № 210/22г. с докладчик председателят ГА.на З. се обосновава обективна несъставомерност на деянието : „Лихварството - предоставянето по заемане на заеми с лихва със средства, които не са набрани чрез публично влогонабиране, не може да се дефинира като "банкова сделка". Разпоредбата на чл. 252 ал.1 от НК е приложима само за дейностите, за които е предвиден разрешителен режим. Отнасянето ѝ към сделки и дейности, за които е предвиден регистрационен (или общ) режим представлява недопустимо разширително тълкуване на обхвата на нормата.

В решението по делото с докладчик съдия М.Ц. се приема, че досегашната практика не отчита промените в правната регламентация на банките и другите финансови институции. Ана.зът на понятието банкова сделка, според ЗКИ, включва отпускане на заеми, като произходът на средствата следва да е чрез влогонабиране. Ана.зът на разпоредбите, действа след 1997, когато е отменен Закон за банките и кредитните институции, неотклонно третира банковата сделка като кредитиране, осъществено чрез публично привличане на влогове. Това виждане на законодателя, според съдебния състав е съобразено с регламентацията на чл.4 пар.1 т.1 от Регламент/ЕС/ № 75/2013 на Европейския парламент и

Съвета от 26 юни 2013г. Прави се ана.з и на чл. 3 ал.1 т.3 от ЗКИ, според който финансова институция е лице, различно от институция или индустриален холдинг, чиято основна дейност, наред с други, е отпускане на кредити, които не са набрани чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства. Поради това и когато липсва публично влогонабиране, се касае за финансова сделка. ВКС обаче не е изменил решението на проверявания съд в този смисъл, защото е приел, че липсва съществен елемент, от който да се приеме, че е на.це банкова или финансова сделка. Когато дейността е съществена за лицето, е необходимо вписване в публичен регистър на БНБ, при определени от Наредба № 26/2009г ред и условия. Актът по тази наредба за вписване в регистър не може да е приравни в наказателно правен аспект на лиценз за банкова дейност по чл. 13 от ЗКИ, тъй като се касае за различни по вид режими- регистрационен и лицензионен, които имат различни правни последици.

И по двете решения като резултат, върховната съдебна инстанция е оправдала подсъдимите за престъпления по чл. 252 от НК.

В заключение, съставът на съда, като се съобрази с текущата практика на ВКС счита също така, че дейността на подсъдимите не е забранена от закона, доколкото не се изисква изрично разрешение; не представлява банкова сделка в смисъла, вложен от ЗБ и ЗКИ при липса на публично влогонабиране или на непублично влогонабиране, за което се изисква вписване в регистър. Сключването на договори за заем представлява дейност по ТЗ и ЗЗД. В бланкетната диспозиция на наказателната норма обективните критерии на състава на престъплението по чл. 252 НК са: извършване на банкова сделки, да е по занятие, да липсва изискуемо по закон надлежно разрешение за осъществяване на кредитиране. Изяснените факти по делото относно размерите на заемите, върнатите заеми, лихви и неустойки по тях, удовлетворяване чрез обезпечения биха били значими, ако съдът счете за престъплението е обективно съставомерно. Ана.зът на конкретно всеки отпуснат заем и съответно реА.зираните неправомерни доходи- каквото квА.фициращо обстоятелства съдържа обвинението по чл. 252 ал.2 от НК не е необходим при липса на един от елементите на състава на престъплението.

Установено е по делото, че подсъдимите са отпуснаА. заемите за своя сметка и на свой риск, определяйки в договорите всички съществени клаузи - главница, лихва, неустойка при неизпълнение, начин на плащане – размер вноските, обезпечения и т.н. Сключените със свидетелите сделки, по които подсъдимите са получаваА. лихва или се удовлетворявал от обезпечението на заема, представляват сделки, на които не може да се даде определението банкова сделка, при отсъствието на съществен елемент- паричните суми да са от влогонабиране- публично или непублично. Както бе посочено по-горе в първия случай би било банкова сделка, а във втория финансова сделка, при регистрационен режим.

Относно престъплението по чл. 255, ал. 3, вр. с ал. 1, т. 2 от НК, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК:

Като прие с оправдаването по чл.252 от НК, че тази дейност не представлява престъпление, за съда не съществува ограничението, мотивирало предходния състав да оправдае подсъдимия А. за укриване на данъци. В случай, че се касае за законна дейност, от която е формирал доходи от лихви, неустойки и други, то е следвало надлежно да ги декларира и съответно да заплати данък по ЗОДФЛ/отм./ и ЗДДФЛ. Това е така, защото само законно придобитите доходи подлежат на данъчно облагане, обратното на незаконните доходи, вкл. и такива придобити чрез престъпление. Те подлежат единствено на отнемане в полза на държавата по предвиден в закона ред, или чрез наказателно преследване например за пране на пари, но не могат да подлежат на облагане.

Съгласно пар.7 от ПЗР на ЗДДФЛ за данъчната 2006г. е бил в сила ЗОДФЛ/отм/, като доходите е следвало да се декларират до 15.04.2007г. по реда на отменения ЗОДФЛ, с подаване на годишната данъчна декларация по чл. 41 от същия закон, което той е сторил на 14.04.2007г. Доходите, получени през 2007 г. и следващите години, подлежат на облагане по ЗДДФЛ. Подсъдимият е имал качество на местно физическо лице по смисъла на чл.6 ал.1 от ЗОДФЛ (отм.). Съгласно разпоредбите на чл. 8 ал.1, чл. 13 и чл. 14 от ЗОДФЛ(отм.), лицата са данъчно задължени да декларират облагаемия си доход от изброените в закона източници, през съответната данъчна година. За 2007 г., съгласно чл.6 и чл.8 от ЗДДФЛ подсъдимият е данъчно задължен да декларира облагаемия доход през съответната данъчна година, от изброените в закона източници. Съгласно чл. 12 от ЗДДФЛ, облагаеми са доходите от всички източници, придобити от данъчно задълженото лице през данъчната година, с изключение на доходите, които са необлагаеми по силата на закон. В чл. 10 от ЗДДФЛ са посочени видовете доходи в зависимост от източника, а те са: доходи от трудови правоотношения; доходи от стопанска дейност като едноличен търговец; доходи от друга стопанска дейност; доходи от наем или от друго възмездно предоставяне за ползване на права или имущество; доходи от прехвърляне на права или имущество; доходи от източници по чл.35, както и доходи, облагаеми с окончателни данъци по този закон. Така, за придобития доход А. трябвало да декларира до 30.04.2008г., което то е сторил на същата дата и за него, съобразно декларацията е следвало да заплати дължимия данък общ доход по ЗДДФЛ.

За инкриминирания период А. има подадени 2 годишни данъчни декларации /т.10, л.146-159 от ДП/, има издаден срещу него ревизионен акт за периода 2002-2006г. /т.10, л. 1*-236 в Том 10, като по този РА е било образувано адм.д.№ 1935/2009г. на АдмС-Варна и адм.д.№13670/2010г на ВАС/съответно отменителни решения на АдмС Варна и потвърдително на ВАС/.

Съобразно ССчЕ на в.л. П. и заключението, обобщено на стр. 137-139, т. 5 от ДП, се установява, че подсъдимият за 2006 г. е декларирал дохода от 2100 лева като лекар/свободна професия/ като към тази данъчна основа е следвало да декларира неустойки в размер на 14**,87 лева лихви в размер на 54234,25 лева, което формира данъчна основа от 57801,12 лева. След

приспадане на декларираните от него 2100 лева се получава недеklarиран доход от 55701,12 лева. С нормативно признати разходи от 35%, и намаляване съответно с този процент на данъчната основа, се установява, че дължимият данък, при правилно деклариране ще е 10108,98 лева.

За 2007 година декларирания доход от подсъдимия е бил в размер на 20375,11 лева, в който той не е включил неустойки и лихви по дадените от него парични заеми, които подлежат на облагане. Недеклариания доход е в размер на 274,29 лева, , данъчната основа, намалена с приспадането на облекченията е 20 649,40 лева, дължимият данък е 5999,86, от които деклариания е 4206,03 или избягнат данък в размер на 1793, 83 лева. Общата сума, избягната от него, чрез непосочване за двете години е в размер на 11 902,81 лева.

За да вмени задължение на лице да декларира за облагане определена сума, то следва да се установи какъв е произходът на тези средствата и могат ли те да се отнесат към някоя от категориите посочени в чл. 10 от ЗОДФЛ /отм./ и чл. 35 от ЗДДФЛ.

Посочените от вл. П. суми за облагаема основа и данък за внасяне се извеждат от ана.за, направен в ССчЕ на стр. 64-132, т.5 от ДП, където подробно са изследвани писмените документи, както и гласните доказателства по делото за получените суми по договорите за заем-главница, лихви и неустойки. В съдебно заседание вл. разяснява документацията, която е ползвала, както и свидетелските показания от ДП и съответно те са били съпоставяни с писмените доказателства по делото – договор за заем, запис на заповед, получени разписки за платени суми и съответно отразяване на главница и лихвата. Тъй като обичайно – в почти всички случаи договорите са били в евро, са преобразувани в лева по фиксиран курс на БНБ. Документите, на които се основава експерта са отразени в таблици и с описание по дати. Взети са били предвид и приложените разписки, които А. е давал при плащане на суми /описани в табл. 1.4.ССчЕ л.62 и сл., т.5/ Не са били вземани предвид отбелязвания върху договорите, които са направени на ръка /те не са изследвани и графологично/. Основния източник за съпоставяне на разписките и др. писмени документи са били за вещото лице свидетелските показания. Така например, в таблицата не са посочени лица като св.З.З. и Х., тъй като при тях за съответните периоди липсват разписки за връщане на суми. Разбираемо, не са вземани предвид издадените изпълнителни лист, тъй като не е събирана информация за събраните реално суми по тях. Както бе посочено, вещите лица по тройната експертиза не са могли да отговорят на въпроса за дължимите от А. данъци, като са счели че не е възможно да се направи ана.з на счетоводната документация по начин, по който да се изведе точна сума на облагаемата данъчна основа за съответните години.

По отношение на възражението на защитата, че за 2006 г. има издаден ревизионен акт на НАП, който е оспорван пред АдмС и съответно е бил отменен е достатъчно да се отбележи, че този факт няма обвързваща сила за съда по настоящето производство.Двете производства-

административно и наказателно са напълно автономни, като резултата от проведеното административно производство не обвързва наказателното. / По този въпрос е и ТР № 1/2009 на ОСНК на ВКС, докл. К.Костова/.

За оправдателната част по обвинението по чл. 255 от НК

По обвинението за укрити данъчни задължения през 2008 и 2009 г. съдът оправда частично подсъдимия, поради неяснота и противоречия в обвинението относно последните два данъчни периода. С обвинителния акт на подсъдимия са повдигнати обвинения че за периода 14.04.2007 г. - 30.04.2010 г. в гр. Варна, при условията на продължавано престъпление, в качеството си на физическо лице по чл. 5, ал. 1 от ЗОДФЛ (отм.) и по чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ, с четири отделни деяния, избегнал установяването на данъчни задължения в особено големи размери - данък върху доходите на физическите лица за отчетните 2006 г., 2007 г., 2008 г. и 2009 г. в общ размер на 17 773,21 лева, като затаил истина в подадените в ТД на НАП-Варна декларации за отчетните 2006 г., 2007 г., 2008 г. и 2009 г. - Годишна данъчна декларация, изискуема по силата на чл.41 ал.1 от ЗОДФЛ и по чл.50 от ЗДДФЛ.

За отчетните 2008 и 2009г, за които е следвало да се подаде ГДД съответно до 30.04.2009 и до 30.04.2010г. и както се твърди в обвинението /заключителна част на ОА/- че е затаил истина в подадени за тези години декларации, подсъдимият всъщност не е подал такива декларации. В изброяването по-надолу в диспозитива на ОА, за тези последни два периода се твърди точно обратното- че не е подадена декларация. Заедно с това се смесват в едно цяло две отделни изпълнителни деяния на основния текст по чл. 255 от НК, който е избягване установяването на данъчни задължения- по т.1 – че не е подал данъчна декларация и едновременно с това по т. 2 пр.2 - че е потвърдил неистина в подадена данъчна декларация. Цифровото изражение е по чл. 255 ал.1 т. 2 пр.2 от НК- че е затаил истина в подадена данъчна декларация /каквато няма/.

Поначало декларацията за съответен данъчен период е документ, който създава за данъчно задълженото лице права и задължения. Затова този документ следва да съдържа вярна информация за дейността на ФЛ като основание да се посочи определен размер на дължим данък, съответно да се заплати. Липсата на тази информация е отделена в два различни варианта на изпълнителното деяние по чл. 255 ал.1 т.2 от НК. Неподаването на декларация съставлява отделно и съвсем различно изпълнително деяние, изразяващо се не в действие, а в бездействие.

Неяснотата на обвинението относно изпълнителното деяние по чл. 255 от НК- по какъв начин – чрез кое от изчерпателно изброените изпълнителни деяния действия или бездействия, е избегнал установяването или плащането на данъчни задължения, макар и отразено в обстоятелствената част като неподаване на данъчна декларация, съдът намира съществено относно правото на защита на подсъдимия и възможността да разбере в какво се обвинява. Вярно е, че подсъдимия се защитава по фактите, които са описани в обстоятелствената част на ОА,

но липсата на ясна и точна правна формулировка на тази обстоятелства, тяхното словесно и цифрово изражение, които не съответства за наказателния закон прави невъзможно съдът произволно да приеме едното или другото изпълнително деяние, да „допише“ обвинението, като приеме, че изпълнителното деяние се състои в неподаване на данъчни декларации, а не в затаяване на истина във вече подадени декларации- каквито няма. Няма и процесуална възможност с присъдата да се приеме че се прилаган закон за същото или еднакво наказуемо деяние, по-скоро би означавало съдът да формулира за пръв път ново обвинение, по което подсъдимият не само не се е защитавал, а едва ли е разбрал от тази кВА.фикация в обвинителния акт по какво точно да се защитава..

Като последица от липсата на ясно и точно формулирано обвинение е оправдателната част на присъдата за А.. Втората последица се явява и липсата на критерия по чл. 93 т.14 от НК за „данъци в особено големи размери“, тъй като инкриминираната сума не надхвърля 12 хиляди лева.Затова и осъди подсъдимия само за два данъчни периода - 2006 и 2007г., като затаяването на истина в ГДД е за времето от 14.04.2007 до 30.04.2007г., когато е следвало да се подадат декларациите /съответно на 14.04.2007 и на 30.04.2008г./

Относно оправдаването на двамата подсъдими за престъплението по чл. чл. 172а, ал. 1 от НК:

Съдът счете, че дейтелността на двамата подсъдими, кВА.фицирана по чл. 172 а ал.1 от НК не съставлява престъпление, а административно нарушение. За двамата подсъдими обвиненията са идентични, с отбелязване, че по отношение на Т. има разлика в средството за възпроизвеждане на софтуера и броя на установените компютърни програми - „Windows 7 Ultimate“ /Уиндоус 7 Ултимейт/, „Microsoft Office Enterprise 2007“ /Майкрософт Офис Ентърпрайс 2007/, „Nero 7“ /Неро 7/ и „WinRar“ /Уин Рар/. Съображенията за тяхното оправдаване, независимо от броя на програмите и средствата за тяхното възпроизвеждане е идентичен.

Програмите, инстА.рани на компютъра, ползван от подсъдимите са произведения на авторското право, закриляни от Закон за авторското право и сродните му права /ЗАПСП/. В чл. 172 А от НК е преповторена легалната дефиниция на понятието възпроизвеждане, дадена в пар. 2 т.3 от ЗАПСП: „възпроизвеждане на произведение“ е прякото или непрякото размножаване в един или повече екземпляри на произведението или на част от него, по какъвто и да е начин и под каквато и да е форма, постоянна или временна, включително запамятаването му под цифрова форма в електронен носител“.

НА.це е пълно съвпадение на обективните признаци, на престъплението по чл. 172 А ал.1 от НК и на административно нарушение по чл. 97 ал.1 т.9 от ЗАПСП, като хипотезата и диспозицията са формулирани в чл. 18 ал.1 вр.ал.2 т.1 от ЗАПСП. Няма изцяло обективни критерии, по които да се диференцира престъплението от

административно нарушение, освен преценка /която е до голяма степен субективна/ за обществената опасност на деянието. Тя следва да е не просто много ниска, а да липсва, за да отговаря на критериите по чл. 6 от ЗАНН за административно нарушение. Това означава и че защитаваните обществени отношения трябва да не са били застрашени в изискуемата съгласно НК степен, обосноваваща ангажирането на наказателната отговорност. Конкретиката по делото води до извод за нА.чие на административно нарушение Съдът счита, че са незначителни вредните последици от деянието, като компютърните програми не е установено са използвани с търговска цел или за получаване на доходи чрез използването им. Те са били явно използвани в домашни условия, за лични нужди на двамата подсъдимци.

Следва обаче да се направи следното съществено отграничаване между престъпление и административно нарушение, освен липса на обществена опасност на деяние, при еднаквост на обективните признаци. Повдигнато обвинение по чл. 172 А от НК е за умишлено престъпление. Административните нарушения могат да са както умишлени, така и непредпазливи, а непредпазливите деяния не се наказват само в предвидените от закона случаи /чл.7 ал.2 от ЗАНН/. Това е съществената разлика с общия принцип в НК в отличие от общия принцип в чл. 11 ал.4 от НК. Вторият съществен признак е липсата изобщо на обществена опасност на деянието/ чл. 6 от ЗАНН/. В настоящия случай деянието не се отличава със степен на обществена опасност, която да го определи като престъпление, както и не са нА.це обстоятелства, от които да се направи извод, че е извършено умишлено. Поради това и съдът счита, че то съставлява административно нарушение, което освен това е извършено от двамата непредпазливо. Този извод основава на факта, че изпълнителното деяние, изразяващо се във фактически действия – размножаване, запаметяване под цифрова форма или инстА.ране на посочените програми все пак изискват някаква компютърна грамотност, каквато не е известно те да имат, извън обичайното ползване на софтуер за ежедневни цели. Няма доказателства, от които да се установява как и от къде подсъдимите са придобили компютър, компютърна конфигурация и инстА.раните в тях програми.

При решаване на въпросите по чл. 301 ал.1 т. 1 и 2 и като прие, че деянието не съставлява престъпление, а административно нарушение и неговата правна кВА.фикация по съответния закон, съдът приложи чл. 305 ал.6 от НПК, като оправда подсъдимите да престъпление по чл. 172 А от НК. След констатация за осъществено от тях административно нарушение прие, че е нарушен чл. 97 ал.1 т.9 , вр. чл. чл.18 ал.1 вр. ал.2 т.1 от ЗАПСП.

За санкционирането на това нарушение са приложими давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, които са изтекли, тъй като деянието е извършено 9 години преди постановяване на присъдата. Административно наказание- глоба по ЗАПСП не може да бъде наложено по тази причина.

Относно обвинението на подс.Т. за престъплението по чл. чл. 253, ал.

4. вр. с ал. 1 от НК, вр. с чл. 26, ал. 1 от НК:

Като последица от оправдаването на подсъдимата Т. по обвинението по чл. 252 от НК, се предопределя и същия резултат по обвинението за пране на пари.

За да е осъществен състав на престъпление накратко наречено „пране на пари“, следва да се установи предходна престъпна дейност – предикатно престъпление или друго общественноопасно деяние. По делото предикатното престъпление е това по чл. 252, ал. 2 от НК за Т., за което съдът изложи мотиви по-горе, че не осъществява от обективна страна този състав на престъпление.

Наред с това, при пране на пари трябва да се установи на.чието на причинна връзка между новопридобитото имущество и предикатната дейност - по чл. 252 НК. Не е достатъчно да се установява по принцип дА. се касае средства с неясен произход или дА. са съответните на доходите на дееца, а дА. със сделките или финансовите операции или права върху имущество се трансформират средства или имущество от престъпление или общественноопасно деяние в друго имущество. Тъй като съдът прецени липса на съставомерност по предикатното престъпление- т.нар. лихварска дейност, то и съответно не може да намери аргументи за обосноваване на обективната и субективна страна на обвинението за пране на пари.

Това и мотивира съда да приеме, че подс. Т. не е извършила престъплението пране на пари по чл. 253 от НК.

По отношение вида и размера на наказанието за подс. А..

За извършеното престъпление по чл. 255 от НК, за което е признат за виновен, законът предвижда наказание лишаване от свобода от една до шест години и глоба до 2000 лева. За да се отмери справедливо неговият размер съобразно правилата на чл. 54 и чл. 55 от НК, то следва да се съобрази със съответните критерии за обществена опасност на деянието и дееца и смекчаващи и отекчаващи отговорността обстоятелства.

Справедливостта по дефиниция се основава на принципите на законност, необходимост и пропорционалност. Именно тези най-общи принципи в случай следва да се обсъдят, доколкото водещото при определяне на размера на наказанието е фактът, че към момента на постановяване на присъдата подсъдимият е на 97 и половина години. Дори и правилата за каталогизиране на бюлетините за съдимост в Бюрата за съдимост предвиждат съхраняването им само на лица, родени преди 100 години. В случай като че ли водеща се явява генералната превенция и факта на наказването за извършено престъпление, макар и с огромно закъснение, повече отколкото личната превенция, каквато едва ли може да се търси като възможна и постижима при този подсъдим.

Съдът счете на първо място, че възрастта на подсъдимия се явява изключително смекчаващо отговорността обстоятелство, Второ, за приложението на чл. 55 от НК и преценката за изключителност съществено значение има твърде продължителния период от време от

извършване на деянието до реА.зиране на отговорността на подсъдимия, без при това той да има някакъв субективен принос. Затова и съдът приложи разпоредбата на чл. 55 ал.1 т.1 от НК като слезе под минимума от една година и наложи наказание от шест месеца с минимален изпитателен срок от три години, като за приложението на чл.** НК, пак с оглед изтъкнатото обстоятелство за възрастта е безпредметно да се излагат допълнителни съображения. Определи и кумулативно предвиденото наказание глоба в средния размер, с оглед вида на престъпление- против данъчната система.

По отношение на граждански иск:

Настоящият състав е приел, че разглеждането на гражданския иск, като е било допуснато от предходен съдебен състав, то има и съответно задължение да се произнесе по него в настоящето второ по ред първоинстанционно производство. Правното основание на иска са деянията предмет на обвинението по чл. 255 от НК. Признаването на подс. А. за невиновен частично само за два данъчни периода поради взаимно противоречащо си обвинение по чл. 255 от НК, води след себе си и до частично осъждане за сумата от 11 902,81 лева, представляваща дължими данъци за данъчни периоди 2006 и 2007 г. Отхвърли гражданския иск като неоснователен, за данъчни периоди 2008 и 2009г., като последица от оправдаването за тях.

Съдът се произнесе по веществените доказателства и по разноските с диспозитива на присъдата.

Съдия: